

hoog over in grote aantallen. Dat verschijnt hier ontdekt. En wat te denken van dagrecords van 68 Zomertalingen, 1174 Goudplevieren of 1290 Slobeenden. En dat alles gezien op één avond...

Maar het zit ook wel eens tegen. Een verre of heel hoge groep die je niet kunt determineren. Zo zagen we op 14 augustus 1982 maar liefst 2105 steltlopers, die niet te determineren waren.

Het duurt niet lang of Guus ziet een eind verderop iets zwemmen. Het blijken twee Middelste Zaagbekken. Een bijzondere waarneming voor juli, die komt dus op waarneming.nl.

Zijn er ook soorten waarvan je grotere aantallen ziet dan vroeger?

Nee, eigenlijk niet. Vroeger was het een stuk beter dan nu. Je hebt nu ook de Kinseldam en IJdoorn, meer bebouwing. De Kinseldam trekt ook veel meeuwen en sterns aan, die dan daarvandaan vertrekken.

Wat is het gekste dat je ooit hebt gezien?

Ik stond hier alleen te tellen toen er een wijfje Wilde Eend uit de lucht naar beneden kwam en precies op dit stuk beton landde. Het was warm en droog weer, dus ik heb haar wat water vermengd met koekkrummels gegeven. Niet veel later liep de eend naar de rand van de telpost en ging daar staan, kijkend naar het noordoosten, alsof ze aan het tellen was. Ik heb er een mooie foto van.

Welke soort is je favoriet, wat zou je het liefst elke avond willen zien?

Op dat moment vliegt er een mooi V-tje

Kokmeeuwen boven ons voorbij. Nadat die zijn geteld en vastgelegd op de kokmeewenteller:

Dat dus. Dat een normale soort, waar veel mensen hun neus wat voor ophalen, opeens een geweldige trekker blijkt te zijn.

Wat gebeurt er met de gegevens van deze tellingen?

Ik voer alles in op trekten.nl. Daar kunnen de gegevens ook teruggevonden worden.

Negen jaar geleden is er een boek uitgekomen: Vogeltrek over Nederland. Daarin zijn ook onze gegevens verwerkt.

Als je een tip mee kan geven aan de lezers, wat zou dat dan zijn?

Blijf kijken, blijf altijd goed kijken. En durf een waarneming terug te nemen als deze niet klopt. Overigens geldt op elke telpost: beter honderd keer iets verkeerd geroepen, dan één keer een goeie soort niet gemeld.

Wat kan iemand doen als hij/zij wil gaan tellen?

Er zijn in de loop van de jaren al veel mensen mee geweest naar deze telpost. Je kunt altijd een keer een avondje of ochtendje mee.

Het is 21.45 uur en het begint donker te worden. Een kwartier geleden hebben we Oeverlopers gehoord, maar we hebben ze nog niet gezien. We wachten nog even, horen ze weer. Ze vliegen al. De nodige scheldwoorden gaan de lucht in, want we zien ze niet. Net wanneer we willen vertrekken horen we ze opnieuw. Waar zijn ze? Er blijkt in de Haven Ballast een groepje op een damwand te zitten. En er vliegen ook een paar rond. Er gaan er, heel voorzichtig, twintig op de lijst.

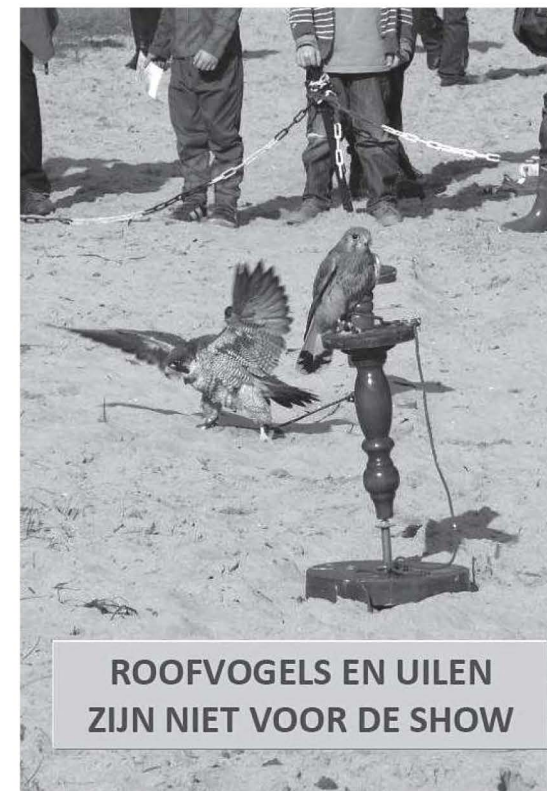
Roofvogels en uilen, niet voor de show!

Vogelbescherming Nederland

Het aantal roofvogel- en uilenshows in Nederland neemt schrikbarend toe. De shows vinden plaats met vaak slecht gehuisveste vogels in een onnatuurlijke omgeving onder het mom van voorlichting. Als gevolg daarvan neemt ook het aantal uilen en roofvogels dat als huisdier wordt gehouden toe. Bovendien ontsnappen steeds meer roofvogels en uilen, wat kan leiden tot faunaversaling.

De Nederlandse werkgroepen Roofvogels, Slechtvalk, Oehoe, Kerkuilen en Steenuilen en Vogelbescherming Nederland spreken zich daarom uit tegen het houden van roofvogel- en uilenshows en roepen op deze shows niet te bezoeken of te organiseren. Inmiddels hebben al vele andere natuurorganisaties zich ook uitgesproken tegen roofvogel- en uilenshows, waaronder de Vogelwerkgroep Amsterdam.

In gevangenschap kunnen vogels hun natuurlijke gedrag niet vertonen. Ze krijgen nauwelijks de kans om te vliegen, mogen niet op eigen prooi jagen, hebben niet de vrijheid een partner te kiezen en een nest te bouwen om jongen groot te brengen. Ook zitten ze voor het overgrote deel van de tijd in een te klein hok of met een kort touw vast aan een blok. Het karakter van de shows past niet bij de voorlichting over de dieren. Tijdens de shows moeten ze kunstjes doen in een onnatuurlijke omgeving te midden van een mensenmassa die de vogels kan aanraken en aaien. Volstrekt in tegenstelling tot het gedrag van de vogels in het wild. Het publiek leert daar dus niets over.

**ROOFVOGELS EN UILEN
ZIJN NIET VOOR DE SHOW**

De shows bevorderen de wens van mensen om een roofvogel of uil als huisdier te hebben. En waar vraag is, ontstaat aanbod. Dat aanbod bestaat deels uit in gevangenschap gefokte vogels, maar voor een deel ook uit eieren en nestjongen die uit nesten in het wild zijn geroofd.

Tijdens shows komt het geregeld voor dat een in gevangenschap gefokte vogel de vrijheid kiest en ontsnapt. Bij particulieren die de vogels houden ontsnappen nog veel meer vogels. Een deel van de ontsnapte vogels wordt niet teruggevangen. Deze vogels gedragen zich anders dan hun wilde soortgenoten. Ze komen bijvoorbeeld dicht bij mensen en voeren soms schijnbaar aanvallen uit op hen.

Roofvogels en uilen horen thuis in de vrije natuur. In Nederland zijn ze overal in het wild te bewonderen. Van hartje stad tot op het platteland, in bossen en langs de snelweg. Het is spannend en fascinerend, en je leert er meer van dan kijken naar een vogel in gevangenschap die verplicht een kunstje opvoert in ruil voor eten.

Er is een speciale flyer ontwikkeld die kan worden uitgedeeld om bijvoorbeeld bezoekers van evenementen waar roofvogel- en uilenshows plaatsvinden te wijzen op de nadelen van deze shows. De Vogelwerkgroep Amsterdam heeft dit o.a. gedaan tijdens de Dag van het Park in het Vondelpark op 29 mei jl. De flyer is te vinden op vogelbescherming.nl/roofvogelshows.

Verenigingsnieuws

Roely Bos

Geen nieuws is goed nieuws, en dat geldt dit kwartaal wel een beetje voor onze vogelwerkgroep. De

Commissie Bescherming boekt succesjes, de financiën zijn gezond en her en der wordt een kindje geboren zodat het met onze vergrijzing hopelijk mee gaat vallen. Maar er is beter nieuws. Onlangs is een gift van 5000 euro ontvangen ten behoeve van de opname van ons vogelarchief in het Stadsarchief van Amsterdam. Jan van Blanken is bezig met

de vóórarchivering, een hele klus waar hij zijn schouders onder zet. We hopen op deze manier een stuk van de kosten

af te halen, het Stadsarchief vraagt namelijk een bijdrage van 25.000 euro. Met de genereuze gift en onze eigen reserveringen van de afgelopen vijf jaar in de portemonnee kunnen we nu andere fondsen gaan benaderen. Die eisen namelijk behoorlijke eigen middelen van de aanvrager van subsidie.

Mussen in nood!

Jennifer Oden-Hagens

FOTO: ROBERT HEEMSKERK

Sinds 2004 staat de Huismus als gevoelig op de Nederlandse Rode Lijst

Vorig jaar las ik een artikel in het Stadsblad over Huismussen. Er stond dat ze aan het uitsterven waren en op de Rode Lijst van bedreigde diersoorten stonden. Hier schrok ik van, want musjes waren vroeger overal! Er stond dat ze het vooral in steden erg zwaar hadden. Ze hebben moeite met nestplekken en voedsel te vinden. Ik besloot direct om ze te helpen en mijn tuin vogelvriendelijk te maken. Bij Gemeente Amsterdam kon je gratis vogelnesten aanvragen. Dat heb ik dus meteen gedaan, en met behulp van informatie van Vogelbescherming Nederland en Stichting De Mus heb ik het juiste voer en voedersysteem gevonden. Wakker geschud door het artikel, zie ik ze nu dus dagelijks. Inmiddels heb ik ze aardig goed leren kennen door observatie en geniet ik van hun grappige capriolen. Ik heb een kolonie van minimaal tachtig mussen die hier meerdere malen per dag komen eten en badderen. 's Nachts slapen ze in een grote klimop in een aangrenzende tuin. Daar hebben ze ook al hun nesten.

Vorige zomer begon ik mij hier ongerust over te maken, omdat de klimop niet in mijn tuin staat en ik deze dus niet voldoende kan beschermen. Ik heb daarom Gemeente Amsterdam erbij gehaald om de klimop als beschermde mussenkoloniebroedplaats geregistreerd te krijgen. Wim van Oirsouw, Beheerder Groen en Spelen, is hier vorig jaar geweest en zo gezegd, zo gedaan. Nu viel de bewuste klimop onder de Flora- en Faunawet en was daarmee beschermd.